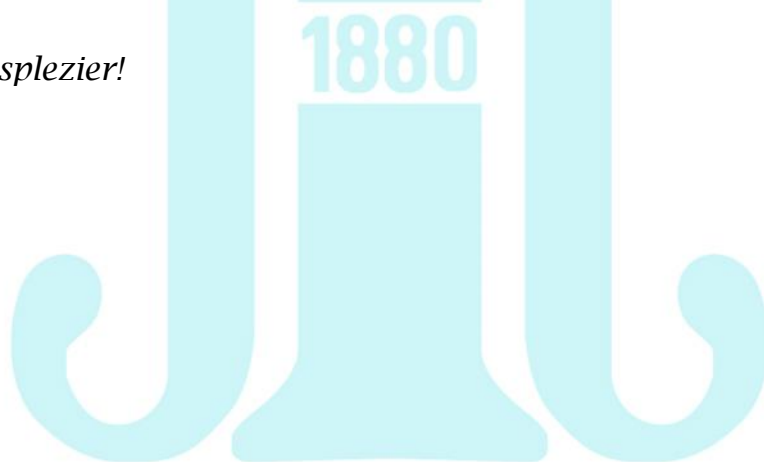

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

KOTGEVALLEN

Toneelspel in acht taferelen voor jongeren

door

Willy Wuyts

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2014
Nr.2677

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste NEGEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be -> opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk **KOTGEVALLEN** op te voeren moet de naam van auteur **WILLY WUYTS** vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2001/0220/032
ISBN 978-90-385-07187

© 2001 Toneelfonds J. Janssens/Willy Wuyts
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(7 meisjes – 2 jongens)

Zes meisjes die samen in een kamer van een internaat verblijven.
Zes verschillende karakters die botsen en verzoenen.

STIEN : is een bon-vivant. Ze houdt van muziek, plezier maken, kattenkwaad uithalen - alles behalve studeren, regels volgen – een beetje rebels, maar geen ‘die hard’ op dit vlak. Lacht met alles, maar zoekt toch een bijverdienste als ‘enquêtrice’.

EVELIEN : is een ‘model’ en volgt de mode en ze weet alles over lichaamsverzorging en welke lifestyle nu ‘in’ is. Kan absoluut niet tegen wanorde qua iemands uiterlijk of mensen met geen smaak die zich niet weten te kleden. Modieuze kledij en make-up zijn voor haar onontbeerlijk. Wel naïef wat de glitterwereld van de modellen betreft --- ze droomt er geregeld over, maar... zal ze ooit ontwaken uit die droom?

LEEN : wordt door de anderen in de kamer ‘moeke’ genoemd. Ze brengt na een weekend of een vakantie altijd een heleboel mee. Ze houdt van gezelligheid en vrienden onder elkaar-sfeer en om dat te stimuleren is ze erg vrijgevig met koekjes, snoep en dergelijke. Toneelspelen op school is voor haar een droom die uitkomt en als ze een rol krijgt in ‘The Sound of Music’ is dit voor haar... wàw!

JILL : is de ‘kille’, de coole--- in alle situaties behoudt ze haar kalmte en maakt zich niet druk. Stress en spanning kent ze niet, waarom ook? Daarvoor wordt ze wel bewonderd, maar een ‘fanclub’ vindt ze ook zo ‘bakvisserig’ en heeft ze echt niet nodig. Achter deze hele cool schuilt ook iemand die af en toe een ‘hot’ nodig heeft. Ze steunt Bieke wel als die haar eerste stappen in de Wereld zet...

LOT : heeft ‘boel’ met thuis en loopt daar verloren. Pa is eruit getrokken en ma heeft een ‘vriend’ en ze hebben trouwplannen op de koop toe. Ze voelt zich ‘overschot’, maar samen met Bieke bezoekt ze pa en tussen hen groeit er ook een vriendschap, zeker als ze Bieke steunt nadat Lukas haar had gedumpt.

BIEKE : is de ijverigste van allemaal. Studeren en goeie cijfers halen zijn haar ambitie. Deze ijver is voor Bieke een hele steun en zo wilt zij voor zichzelf een toekomst studeren om dan later ‘iemand’ te kunnen zijn... Als ze Lukas leert kennen, begint voor haar de Wereld en ze duikt er heel naïef in. Als Lukas haar dumpst, stort dan ook even haar hele wereld in. Lot leert haar die dingen relativeren. Haar slaafs studeren leert ze wel af en dit tot haar eigen verwondering.

LUKAS : is een jongen die als DJ in een discotheek van het volle leven proeft en in Bieke een gewillig slachtoffer vond. Hij beseft de draagwijdte niet van al zijn ‘amoureuze en sociale activiteiten’ en dit tekent hem dan ook ten voeten uit. Maar hij is te laf om het zelf ‘af te maken’ en stuurt zijn zus, Sanne, als boodschapper... Lukas is eigenlijk een windbuil die bij elke echte confrontatie als een soufflé in mekaar zakt.

SANNE : is niet zo fel aanwezig in dit stuk. Ze ‘boodschapt’ voor haar broer als die een zoveelste liefje dumpst. Ze doet dat mogelijk wel met plezier, dat heeft ze dan met haar broer gemeen, maar op de keper beschouwd, is ze een kleurloos, kneedbaar personage.

STIEFVADER.

DECOR

Een gezellige-rommelige studentenkamer – op één plaatsje na, dat van Bieke. Details duiden aan wie waar slaapt.

Voor deze kamer een kleine ruimte waar alles ‘buiten’ wordt gespeeld, maar door de belichting kan dit worden gesuggereerd.

De meeste tafereelen worden met algemene belichting gespeeld. Slechts af en toe is er een aanpassing nodig als een speciale ‘sfeer’ moet worden gecreëerd. Tafereel 7 bijvoorbeeld, de mondelinge toetsen-scène, wordt best kil grijsblauw belicht. En in het ‘droomfragment’ van Evelien bij haar modeshow is natuurlijk een showbelichting nodig (flitsend, stroboscopisch...)

KLANKBAND

Opeenvolging van de vermelde muziekfragmenten op CD of minidisk opgenomen.

GRIME

Is karaktergericht. Proberen om hun karakter in een typische grime uit te drukken. Lot heel strak, weinig fantasie; Jill heel ‘cool’; Evelien heel modieus, chique; Stien heel vlot, plezierig, huppeling; Bieke heel ernstig, braaf internaatsmeisje; Leen mogelijk wat ‘ouder’ en ‘rijper’, wat moederlijk.

E E R S T E B E D R I J F

Tafereel 1

(Luide, zenuwachtige muziek klinkt. Volledige belichting op de studentenkamer. Na enkele seconden komt Bieke binnengestormd. Ze wurmt zich uit haar jas en die keilt ze ergens in haar hoekje. Dadelijk begint ze alles van haar schoolboeken en schriften door te ploegen om duidelijk iets te zoeken.)

BIEKE : Ik ben ze kwijt! Waar heb ik die toch...? Hoe kàn dat nu...?

...

Rustig... nadenken... waar heb ik mijn boekentas...?

...

Nee... hier is niks...

(Twee anderen komen binnen – druk in discussie – Evelien en Leen. Deze laatste heeft een dikke tas of boekentas bij zich. Ze plaatst die op haar plaatsje en begint die tijdens het gesprek uit te pakken: een hele voorraad koekjes en snoep en dergelijke verschijnt en Evelien komt bij haar staan en kijkt verlekkerd naar die hele voorraad. Bieke houdt zich afzijdig.)

LEEN : Ik zou zo 'n smeerlapperij niet in mijn lijf willen!

EVELIEN : 'k Weet niet. Soms moet je de natuur wat 'helpen'... en als 't mijn carrière later zou helpen dan...

LEEN : En dat blijft niet op zijn plaats zitten! Dat verschuift... soms... D'r is al eens zo 'n model wakker geworden met twee bulten op haar rug! Wil jij 'n boezem op je rug?

EVELIEN : Maar... dat zit toch allemaal vast...?

LEEN : Dat dacht die griet ook... tot ze 'n kameel werd! Evelien... laat het zo. Je bent 't knapste meisje van 't hele internaat en als die fotografen dat niet zien... dan zijn ze blind!

EVELIEN : 'k Weet niet... Wat vind jij, Bieke? Zou jij siliconen laten inplanten?

BIEKE : 'k Ben mijn taken en mijn tekening kwijt en als ik ze niet terug heb voor halfnegen... ben ik gebuisd voor drie vakken! EN IK HEB NOG NOOIT EEN BUIS GEHAD!

EVELIEN : *(nu ook ongedurig)* Ja, zeg... nu weet ik het nòg niet!

LEEN : *(presenteert een tafel of bord vol koekjes en snoepgoed.)* Hier... pak iets. Ideaal tegen de stress!

EVELIEN : Ik mag niet... dat begrijp je toch wel...? Mijn lijn...

LEEN : Ohlala... De Lijn!

(Jill komt binnen, zoals altijd heel rustig en cool. Steekt als groet een vinger op tegen de groep en gaat op een stoel zitten bij haar plaatsje.)

BIEKE : Onze pa zal weer heel het weekend zitten zagen. En ons ma zal niks zeggen en tien keer haar Flair van achter naar voor doorbladeren... en zuchten... En als ik het dan probeer uit te leggen, hangen ze alletwee in de gordijnen...! En dan zeggen ZIJ dat IK kàlm moet blijven!

JILL : Proficiat! Ik ben mijn schoolwerk al màanden kwijt... en ik leef nòg!

BIEKE : Egoïsten! Jullie allemaal!

(De anderen kijken Bieke verwonderd aan. Zo hebben ze haar nog nooit gezien. Er wordt geklopt. Twee- tot driemaal en Leen gaat uiteindelijk opendoen. Er komt een jongen mee binnen. Lukas, een would-be ladykiller, staat aan de deur met de taken.)

LEEN : Bieke... je 'redder'!

LUKAS : Bieke Hertoghs? Hangt die hier ergens? *(Wrijft met Hollywood-allures even door zijn haar en knijpt zijn ogen halfdicht in een poging om er cool uit te zien.)*

JILL : Spijtig genoeg wel, ja...!

BIEKE : *(overvalt de jongen direct met haar wanhoop)* Heb je ze? Echt?... Goh... zeg... je weet niet hoe ik je nu zou moeten...

LUKAS : Vrijdagavond in De Doedelzak. *(Hij geeft haar een toegangsticket.)*

BIEKE : Waar heb je ze gevonden? Ze 'ruiken' nogal... eh...

LUKAS : 'Biologisch'... Ja, 'k weet het: 't was een sappige toestand... ik heb ze uit de toiletten moeten vissen.

JILL : Smakelijk!

BIEKE : *(Houdt ze tussen duim en wijsvinger vast en ver van zich af.)* Ik kan dat toch zo niet afgeven?

JILL : Laat ze 'n nachtje buiten hangen... en dan wat toiletwater... ik bedoel... *(overdreven Franse uitspraak)* 'Eau de Toilette'... d'erover en 't is cool.

EVELIEN : Ik zal je wat Chanel Numero 5 lenen, Bieke... Niemand kan daaraan weerstaan... en zéker 'Madame Tutenfrut' van wiskunde niet!

BIEKE : Ik zal ze vlug overschrijven. Dat wordt nachtwerk. Wie heeft me dat nu toch gelapt?

LUKAS : 'n Smerige zaak. Okee voor vrijdagavond...? De Doedelzak?

BIEKE : Ik weet niet of ik vrijdagavond kan. Normaal 'scrabbelen' we dan!

LUKAS : *(coolste houding – casanova)* 'Scharrelen' is véél sappiger... Bieke! Zéker avec MOI!

JILL : 't Is niet waar! Fiasco? Yeah, man!

(Dadelijk beginnen Jill en Lukas een of ander discotheekliedje te imiteren en een soort dans na te bootsen. Bieke kijkt verbouwereerd toe.)

Zeg... eh... is dat waar dat de flikken de Mike hebben meegenomen?

LUKAS : Jep. Maar... *(imiteert Jamaicaans Engels)* No panic, man: alles is in the pocket! Yo-ho, dude! *(Ze begroeten mekaar op een tamelijk ingewikkelde manier met veel gebaren.)*

BIEKE : Mag ik nu eens eindelijk weten wat dat 'circus' hier te betekenen heeft?

JILL : z' Is toch schattig, hé... als ze kwaad is? Dan krult haar neus helemaal ondersteboven!

LUKAS : Als ze zo in de regen loopt, verzuipt ze! En als ze niest, heeft ze direct twee scheidingen in haar haar!

JILL : Alricht... Bieke! Dit is DJ Fiasco van De Doedelzak: de coolste, giga-nijgste danstent van de streek. Dé DJ van vandaag... van morgen... én van... overmorgen! En als this man jou uitnodigt... persónlijk dan nog... dan kàn je dat niet weigeren...

LUKAS : Yeah!

BIEKE : Innige deelneming. 't Interesseert me geen... 'doedelzak'!

LUKAS : *(even sprakeloos, maar toch cool blijvend)* Vrijdagavond... 10u stipt!

BIEKE : Sorry...? Ik ga om 10u slapen!

LUKAS : IK maak van jou een Dancing Queen!

JILL : Yeah... *(neuriet het liedje van ABBA en doet enkele danspasjes.)*

BIEKE : He ho, hallo! Nada... njét... nougatbollen! Wat heb jij aan je ogen?

LUKAS : *(tegen Jill)* Taai grietje... but I like it! Ik voel me een missionaris die iemand moet bekeren!

BIEKE : Ik ga die taken overpennen.

LUKAS : Okee... dan passen we de Wet Dehaene toe... 'problemen moeten opgelost worden als ze er zijn!'

BIEKE : Ja ja... maar Dehaene ligt uit de regering... hij is er vet mee geweest met zijn 'Wet'!

LUKAS : Heel vet... *(wacht even om dit doordenkertje, maar omdat Bieke niet reageert, gaat hij verder)* No problemo... IK leer je dansen!

BIEKE : *(flauw lachje)* Sorry... maar nu moet ik toch...!

LUKAS : Aha! Onze Ice Queen smelt: ze heeft gelachen! Morgenmiddag aan het Dramalokaal! Be there!

BIEKE : Ben jij hier... leerling?

LUKAS : Hmm... *(lacht geheimzinnig)* See you... Dancing Queen!

BIEKE : In welke klas zit je? Welke jaar? Zit je hier op internaat?...

LUKAS : Ssjj! Bye...

(Lukas trippelt weg – imitatie van de dans in 'Singing in the rain' – Hij kruist Lot die als laatste aankomt.)

LOT : Bieke...? Ken jij DJ Fiasco zo goed...? *(Lot gaat verder naar binnen. Bieke blijft Lukas verbluft nakijken en hoofdschuddend gaat ze ook naar binnen.)*

BIEKE : Jill...? Wie IS dat?

JILL : Jouw... 'Verlosser'...!

BIEKE : Ik vertrouw het niet...

JILL : MAAR DOE TOCH NIET ZO... PISSERIG!

BIEKE : Wablièf...?

JILL : Zo 'n kans krijgt nièmand anders van deze hele school!

BIEKE : Ik voel me net Assepoester... die van een charmeur naar 't Bal mag! M à à r wat gebeurt er om middernacht? Verandert die... Hoe héét die eigenlijk?

JILL : Lukas.

BIEKE : Verandert die Lukas dan in een... spin... of een kakkerlak?

JILL : Morgen ga ik met je mee naar het Dramalokaal en nu wil ik er geen woord meer over horen!

(Iedereen staat hen aan te gapen alsof ze wereldwonderen zijn. Lot gaat dan naar haar toe en schudt haar hand.)

LOT : Bie... megacool vind ik dat! *(Kondigt officieel aan – gaat op tafel staan en trekt Bieke bij zich en roept.)* LADIES AND GENTLEMEN, GIRL MEETS WORLD!

(Op dat ogenblik komt Stien binnen. Ze kijkt verwonderd naar het koppel op de tafel en de anderen. Dumpt haar spullen op haar plaatsje en haast zich om alles te weten te komen.)

STIEN : Hé... wa's hier allemaal bezig? Ik hoorde jullie brullen tot op het gelijkvloers. Seffens staat de Nazi hier met zijn rood boekje...

JILL : So what? Dit is een Historische Dag!

LEEN : Ons Bieke... dat ik dàt nog mag meemaken!

STIEN : Wat is er met ons 'streverke'?

LOT : Cool it, Stien. Fridaynight... in De Doedelzak! Ons Bie met DJ Fiasco!

STIEN : *(eerst wat verbouwereerd, maar dan weer cool)* Bie... Lot... jullie weten toch dat 'liegen' een DOODzonde is en dat je daarvoor naar de HEL gaat?

LOT : 't Is de waarheid en niets dan de waarheid! *(steekt hand op als bij een eed)*
Getuige 1!

LEEN : Getuige 2!

JILL : Getuige 3!

EVELIEN : Hij was hier, ja... dus: getuige 4!

STIEN : Was DJ Fiasco HIER... in ons MISERABEL KOT?...

(Iedereen knikt gelijktijdig. Bieke staat met gekruiste armen te genieten.)

Shit! Waarom hielden jullie hem dan niet hier tot IK hier was?

BIEKE : Da's brute pech, hm?

STIEN : *(verbijt een giftig antwoord; wandelt rond en legt een arm om Biekés schouder en zegt heel cynisch.)* Jij... dansen... dàt wil ik voor geen geld missen! Dat wordt de AFGANG van het jaar, grietje!

BIEKE : Heb je schrik dat ik het beter zal doen dan jij... Stientje Plezertje?

STIEN : *(Keert zich met een ruk om en zegt met uitgestoken, dreigende vinger naar Bieke)* Never!

(Korte stilte. Iedereen installeert zich op het eigen plaatsje en lichten dimmen.)

Korte black-out.

Overgangsmuziek naar tafereel 2.)

Tafereel 2

(Muziek klinkt. Dansmuziek en Bieke is haar eerste danspasjes aan het uitproberen. Het lukt haar totaal niet en ze wordt stilaan wanhopig; bij elk geluid dat ze meent te horen schakelt ze het volume tot een minimum en kijkt angstig naar de deur.)

BIEKE : *(tegen de cd roepend)* Maar wàcht dan toch! Ik kan je niet volgen!

...

Pfff... kom... concentreren... alles los laten hangen... wibbly – wobbly... ritme volgen... *(het begin van de dans lukt al aardig, maar als ze haar voeten moet mee bewegen, loopt het mis! Ze kijkt naar haar voeten.)* Waarom doe je nu alles verkeerd?

...

GOH! WAT BEN IK TOCH EEN... LOSER!

(Op dat ogenblik komt Jill binnen. Kijkt haar heel cool aan, zoals steeds, en wandelt traag naar haar plaats. Kijkt haar nog even aan, haalt diep adem en stapt op Bieke toe.)

JILL : Laat eens zien... *(hoofdschuddend)* Begin eerst eens met dèftige muziek. *(Legt een hedendaagse erg dansbare cd in de speler en neemt een 'originele' houding aan om de dans te beginnen.)* Dan: tòn dat je er klaar voor bent! Lééf op die dansvloer! Je gaat niet naar een begrafenis! Okee...? Houding 1... die armen zò... dat linkerbeen zò...

BIEKE : 'k Wist niet dat ik dat zò ver kon uitrekken!

JILL : Shut up! Voèl die muziek... word er vòl van! Yeah...!

(Jill danst nu ten voeten uit en freakt meer en meer uit. Het wordt een heel spektakel en Bieke kijkt haar met grote ogen aan. Op het einde van het liedje wordt Jill plots weer de lome, lijzige, coole griet van altijd, maar Bieke applaudisseert gemeend.)

BIEKE : Wow, Jill! Dat was... waarom doe je dat niet wat méér?

JILL : *(cynisch, koeltjes)* Wààr?... Hier?...

BIEKE : Jà! Waarom niet! Als IK zo zou kunnen dansen als jij... potvolgelei... ik zou nogal...

JILL : NIKS zou je doen! Omdat je net als ik direct zou...

(Op dat ogenblik komen Lot en Stien binnen. Jill houdt plots op met praten en gaat in een tijdschrift zitten bladeren. Bieke kijkt haar onbegrijpend aan, maar ze ontwijkt haar blik.)

STIEN : Ik kan me natuurlijk vergissen, maar... hoorde ik hier geen muziek?... En hoorde ik daarnet geen... dans...?

JILL : *(voor Bieke kan reageren.)* Dat was Bieke!

STIEN : *(verbijsterd)* Hallo Tokio!... Dàt wil ik zien! Kom op... nog een keer, Bie!

JILL : *(zonder op te kijken uit het tijdschrift)* Nee... als je haar wilt zien dansen, moet je maar een ticket kopen...

STIEN : He ho... wat hebben jullie twee hier uitgevreten? Opeens... de Grote Vriendschap... of zit er méér achter...?

BIEKE : Jaloers...! Pff...

JILL : *(cool)* Wait and see... my dear !

LOT : De Hotdog van Nederlands wilt de Sound of Music spelen! Met òns! In de gang aan Drama hangt een lijst met alle rollen en als je wilt meedoen moet je daar je naam opschrijven.

JILL : *(nu toch lichtjes geïrriteerd)* Wat wil je zeggen?... Gaan wij in Drama dat Naziestuk uitwerken?

STIEN : Niet met mij! IK ga niet op een molshoop staan jodelen!

BIEKE : Da's een klassieker en 't is helemààl geen 'naziestuk'! 't Gaat over de opkomst van het Derde Rijk... maar ook over... hoe je moet opkomen voor je eigen mening!

LOT : En die zingende nonnen dan?... Of wordt het zo 'n soundmix-geval?

STIEN : Karateoke!

(Leen en Evelien komen binnen gehuppeld, allebei erg opgetogen.)

LEEN : IK MAG MEEDOEN! Ik ga toneelspelen... in de Sound of Music! *(dromerig, bijna romantisch... teder)* Vroeger zong ik al die liedjes tegen mijn teddybeer voor ik in slaap viel...

STIEN : Dan heb je veel ‘chance’ dat ’n pluchen beer niet kan bijten!...

LEEN : Wie wilt er een wafel? Een Mars...? En ik heb nog marmercake! Kom: dit moeten we vieren! *(Ze deelt heel enthousiast snoep en koekjes uit en zelfs Evelien eet nu mee.)*

EVELIEN : Ik twijfel nog. Stel je voor dat ik bij zo ’n dans... mijn enkel verzwik... of een been breek! Bye bye carrière...

LEEN : Jij zou een schitterende non zijn, Evelien!

EVELIEN : Als ik meedoe... ga ik voor de hoofdrol, De Hotdog kan aan mijn talent niet voorbij...!

STIEN : Over ‘talent’ gesproken... Soms zitten ze heel diep verstopt...

LEEN : Bij mij is het aan het stijgen... ik voel het!

(Bieke neemt haar teken- en takenblok en schrijfgerei en gaat af – achteraan.)

EVELIEN : Wat nu...? Maar is dat nu vrijdagavond? Dan komt er iemand van de Streekkrant voor mij... misschien mag ik... POSEREN! Ze zoeken iemand om bij de aankomst van het koerscriterium de bloemen af te geven...

STIEN : Zo ’n Barbie die zo debiel staat te smilen naast zo ’n bezwete, hijgende gast die met die griet nog eens een ‘bergrit zou willen rijden’? Zou je dat wel doen...?

EVELIEN : Ooohh...! Vies!

(Evelien droomt weg en met een aangepaste belichting en muziek wordt de droom van Evelien gespeeld.)

OMROEPER : Ja, beste mensen, u merkt het: we hebben een kloeke winnaar! Onze 37ste Omloop van de Aspergestreek wordt gewonnen door... LANCE ARMSTRONG...! Please, mister Armstrong... come on the podium hier... bij us all! Proficiat! Hip hip hip... En ons Evelien staat al klaar... met de bloemen geschonken door ‘Bloemen Angele’, met het juiste bloempje... altijd een zoentje!

(Evelien staat klaar met een pruilmondje om een zoen te geven of te ontvangen en ze ontwaakt. Zuchtend geniet ze na. Lot zit met een brief die ze die ochtend met de post heeft gekregen in haar handen te piekeren. Stien merkt het en geeft commentaar.)

STIEN : Jezus, Lot... zit jij nu van deze morgen met die brief in je handen? Heb je die nog altijd niet gelezen? Is er iets gebeurd of zo...? Dürf je 'm niet lezen?... Moet ik hem openmaken?

LOT : Nee... maar... ik weet toch al wat ze schrijven.

STIEN : *(Voelt wel aan dat er iets scheef zit, maar probeert toch nog te zwanzen.)*
Wow... helderziend! Geef me je brief en ik... zoem... stralen... en...

LOT : Hou op... okee?

STIEN : Als je de hele shit blijft inslikken... kan ik je niet helpen, Lot!

LOT : Thuis... gaat 't helemaal verkeerd.

STIEN : Is dat àlles? Denk je dat 't bij óns nooit eens 'onweert'? Verleden week ben ik nog...

LOT : Pa is thuis weg en hij denkt dat alle vrouwen op hem liggen te wachten... En nu speelt 'm 'n soort playboy...

STIEN : Menopauze! Niet aan twijfelen!

LOT : Ik schaam me rot! Elk weekend als ik bij hem ben... zit ik uitvluchten te verzinnen om bij hem wèg te kunnen en toch... als ik dan denk: da's je vader, verdomme... de énige vader die je hèbt! Da's om... zot te worden...

STIEN : Weet je ma daar iets van?

LOT : Weet ik niet. Misschien... Zij heeft een 'vriend' nu...

STIEN : Oók zo 'n... flikker van een flikflooier?

LOT : Nee. De Filip. Elke keer moet ik zijn slap handje schudden en 'm drie kussen geven...

STIEN : Hoe... 'slap handje'... 't is toch geen... je-weet-wel? Ah nee, want hij heeft je ma... sorry!

LOT : Nee... Geef mij eens 'n hand. *(Stien geeft Lot een hand en die schudt ze stevig.)*
Voilà: dàt is iemand een poot geven!

STIEN : *(imiteert geblaf van een keffer en hijgt wat na.)* Wàf!

LOT : Maar bij hèm is dat zo... flets en verwelkt! En elke zaterdag eet hij 'n koppel lookworsten!

STIEN : Maar... is je ma dan content met zo 'n... jeanet? Ja, sorry, maar... eh...

LOT : Da's 't ergste, Stien. 't Kan mij allemaal geen fluit meer schelen! Soms zou ik eens op tafel willen bonken en brullen: JULLIE MAKEN MIJ KAPOT... MAAR JULLIE ZIEN DAT NIET...!

STIEN : Doè dat dan! Wat houdt je dan tegen?

LOT : 'k Weet niet...

STIEN : Moet IK eens komen kloppen? Op tåfel, he! Dat zou nogal eens 'n boenk' geven! Wees daar maar zeker van!

LOT : Daar twijfel ik niet aan, maar... merci... Stien... dat ik het eens heb kunnen zeggen tegen iemand... want 't was hier... *(wijst op haar hartstreek)* ... aan 't overlopen!

(Stien geeft Lot een stevig knuffel en Lot veegt een traan weg, stiekem... maar Stien heeft het gemerkt.)

STIEN : Als jij nog één keer zo lang wacht om tegen mij je troubles te biechten... Ik geef je een drumsolo op je blote kont! Verstaan?

LOT : Ja... 'ma'! 't Is niet fair, Stien. ZIJ doen maar en IK... loop maar tussen hen in. Alsof ik daar gedròpt ben. Toevallig... snap je?

STIEN : Vrijdagavond, hm... gaan wij twee d'r eens INVLIEGEN! In De Doedelzak! Maar écht, hm: vliègen! En al dat piekeren en suffen... wèg! Da's niet gezond! Daar hebben we nog tijd genoeg voor als we alle twee in een rusthuis zitten... met 'n thee citroen...

LOT : Ik lust geen citroen.

STIEN : Rozenbottel dan... Okee...?

(Stien dwingt Lot tot een high five-groet en gaat weg. Lot mijmert. Belichting en muziek suggereren dat we haar mijmering te zien krijgen. Een persoon neemt plaats op een stoel. Indien mogelijk belicht door twee pin-spots. Lot wandelt rondom hem als bij een stevige ondervraging.)

LOT : Zo. Jij komt solliciteren voor de job van Mijn Stiefvader?

STIEFVADER : Als ik dit moet doen, dan... doe ik het. Ik wil met je moeder trouwen.

LOT : Dan wil ik toch minstens van je horen of je wel aan de eisen van die job voldoet?

STIEFVADER : Daar beslist alleen je moeder over, of niet? Ik dacht niet dat ik daar speciale talenten voor nodig had! Het gaat er toch om een goeie man voor je moeder te zijn...

LOT : En ik? Ik tel niet mee?

STIEFVADER : 'Tuurlijk. Dat spreekt toch vanzelf?

LOT : Waarom zei je 't dan niet... 'vanzelf'?

STIEFVADER : Je zoekt problemen waar er geen zijn.

LOT : Wat weet JIJ over MIJN problemen? NIKS... dus hou daar je mond over! Okee?

STIEFVADER : Sorry...

LOT : Ik kan ons ma niet meer tegenhouden...

STIEFVADER : Pardon...? Wat ben je dan van plan?

LOT : Niks... (*vermoeide toon, zuchtend*)

STIEFVADER : Waar zit je mee? Kan ik helpen? Ik ben nu voor jou...

LOT : NIKS BEN JIJ VOOR MIJ! HELEMAAL... niks!

STIEFVADER : Wil je je moeder dan liever ongelukkig zien?... Zij heeft mij nodig... ik heb haar nodig... We houden van mekaar... begrijp je dat dan niet... dat zoiets kàn?

LOT : Zal wel.

STIEFVADER : Wel dan...? Wat is er dan verkeerd mee?

LOT : Jij kan zo verdomd zelfingenomen doen, weet je dat? Zo cool... zo 'on-aan-tastbaar'... Ik doe alles goed, want ik maak je ma gelukkig en daarmee is alles okee...

STIEFVADER : Maar...?

LOT : Maar... IK loop ook nog ergens rond. Over mij wordt er nooit gesproken... Jij staat nu tussen mij en ma... en ik... word een vreemde voor haar...

STIEFVADER : Onzin! Da's toch nonsens!

LOT : Sinds pa weg is... mocht ik haar niet meer aanraken.

STIEFVADER : Heb IK daar dan schuld aan? Klaag dan tegen je pa!

LOT : *(gaat er niet op in)* Als ik haar een zoen wou geven of gewoon maar eens mijn arm rondom haar leggen als ik zag dat ze in de put zat... en dat was dikwijls, want dan deed ze de schemerlamp uit zodat ik niet zou kunnen zien dat ze weende... Als ze me zag afkomen, weerde ze me af... ZO... Alsof ik een insect was dat haar wou pijn doen! Verdomme! IK MAG NIET MEER TONEN... DAT IK VAN HAAR HOU!

...

En als ik dan zie dat zij jou... dan is dat zo... vernéderend...!

STIEFVADER : Wat kan IK daar aan doen... als ZIJ zich zo voelt tegenover jou?

LOT : Geen bal! Maar zij heeft jou nu gekozen, in plaats van mij en pa...

STIEFVADER : Maar da's toch niet te geloven! Dat maak je jezelf toch wijs! Wa's dàt nu!

LOT : *(meewarig lachend met hem)* Proficiat! Je hebt de job!

STIEFVADER : Lot... mag ik je...? *(Draait zich om en wilt opstaan om Lot te omarmen. Ze duwt hem terug neer.)*

LOT : Ga maar. Ze wacht.

(Lot gaat af. Stiefvader kijkt haar even na. Schuddebollend pakt hij de stoel op en gaat af terwijl lichten dimmen tot black out. Lot zit verdwaasd te kijken. Leen reageert meteen bezorgd.)

LEEN : Lot...? Wat is er...? Wil je wat warme koffie? Ik heb nog wat in mijn thermos...

LOT : *(eerst neen schudden en 'nee' mimisch zeggen, dan heel benepen, verwaarloosd.)* Nee... waarom doe je toch zo?

LEEN : Ik begrijp je niet.

LOT : Tuurlijk niet. Hoe kàn je 't ook begrijpen: jij woont niet bij mij thuis.

LEEN : Als er iets is wat ik kan doen, dan...

LOT : Hou eens op met dat 'vertroetelen' de hele tijd! Je bent precies die heks van Hansje en Grietje! Die woonde ook in een huisje vol koek en snoep...

LEEN : Hou dan je... hele shit... buiten deze kamer! Da's mijn manier om te helpen. Als 't je niet aanstaat... TRAP HET DAN VERDOMME AF...